

عنوان مقاله:

اثر فاصله افقی انکرها و قطر شمع های ناحیه تحتانی دیواره گودهای عمیق بر ضریب اطمینان

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدعلیرضا جمشیدی - کارشناس ارشد خاک و پی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه عمران، نجف آباد، ایران

صادق صادقی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه عمران، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری دیواره ها با استفاده از روش نیلینگ و انکراژ از پرکاربردترین تکنیک ها می باشد. تاکنون مطالعات زیادی بر روی پارامترهای تاثیرگذار بر ضریب اطمینان - تنش ها - نشست ها و تغییرمکان ها برای هر یک از روش های مذکور صورت گرفته است ولی تحقیقات و مطالعات جامعی در خصوص راهکارهای صحیح و هوشمندانه جهت کاهش طول حفاری یا به عبارتی بهینه کردن طول حفاری انجام نگرفته است لذا چنانچه بتوان راهکارهایی در این زمینه ارائه داد آن را می توان گامی موثر در طرح و اجرای چنین پروژه هایی به شمار آورد. در این مقاله با استفاده از یک مطالعه موردی و به کمک مدلسازی عددی به معرفی تکنیک کنترل تغییرمکان های ناحیه تحتانی و اثر فاصله افقی انکرها و قطر شمع ها در این ناحیه بر وضعیت سطح گسیختگی بحرانی پرداخته شد. نتایج بیانگر آن است که فاصله بهینه انکرهای ناحیه تحتانی در حالت 0.3H برای دو ردیف فوقانی برابر 5/1 متر و برای ردیف تحتانی برابر 3 متر و در حالت 0.4H برابر 1/5 متر می باشد همچنین قطر بهینه شمع های این ناحیه برابر 1/5 متر می باشد که در این حالت مقدار ضریب اطمینان کلی در حد مجاز می باشد.

کلمات کلیدی:

گودبرداری عمیق، کاهش طول حفاری، فاصله افقی انکرها، قطر شمع، تعادل حدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711963>

